

[Karl Møller]

kelse af nationalfølelsen. Det er imidlertid slet ikke det, sagen drejer sig om, for hele gaveoverdragelsen skal ske med tilbagevirkende kraft, og på det tidspunkt, nemlig den 1. april 1978, hvor det skulle ske, var det ikke tilladt udlændinge at opkøbe landbrugsjord. Desuden har jeg lidt svært ved at forestille mig, hvordan en dansksindet greve som Hans Schack fra Schackenberg for simpel økonomisk vindings skyld kunne finde på at sælge god dansk jord til udlændinge. Det harmonerer heller ikke med hans oplysninger om, at han fortsat vil forpagte godset af prins Joachim til 1993. I den forbindelse skulle der nok være råd til en pæn aflønning, fordi kongehuset sparer den store arveafgift, som findes mellem ikke-beslægtede. I den forbindelse vil jeg godt spørge, om ministeren mener, det er rimeligt, at staten skal undrages arvebeskatning på et millionbeløb, mener vi, for det er i virkeligheden den økonomiske konsekvens for samfundet af den dispensation, som landbrugsministeren altså åbenbart vil give i denne sag.

Svend Haugaard (RV):

Vi må forstå det sådan, at regeringen er indstillet på at give enhver dispensation i denne særlige sag, og det er der så ikke noget at gøre ved. Men jeg vil gerne spørge, om overdragelsen af Schackenberg til et medlem af kongehuset betyder, at det store gods fritages for grundskat, og i bekræftende fald hvordan man vil refundere kommunen og amtskommunen det betydelige årlige tab, som de pågældende kommer til at lide. Har man tænkt sig en årlig bevilling på finansloven, eller hvad har man egentlig tænkt sig?

Alfred Hansen (DR):

Det var jo rørende at se og høre landbrugsministeren i TV-Avisen i aftes og læse i B.T. om interviewet med ministeren vedrørende denne sag. Det var rørende, fordi ministeren ville beklage meget stærkt, hvis ikke der var danskere – og ministeren satte et stort spørgsmålstejn ved, om der overhovedet var danskere, som ville være i stand til at købe Schackenberg – der ville købe Schackenberg. Derfor kunne ministeren se i øjnene, at Schackenberg måske ville blive købt op af udlændinge, og det ville være noget nær en

national katastrofe, lød det til på ministeren. Det var meget rørende.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er udtryk for ministerens generelle holdning i den slags sager, at det er en ulykke, om udlændinge køber dansk jord og fast ejendom, køber rekreative områder fremover, også selv om det er i EF-regie. Jeg vil gerne spørge ministeren helt konkret, om vi kan forvente ministerens modstand mod udlændinges opkøb af jord og fast ejendom, uanset af hvilken art det måtte være, i Danmark fremover. Kan vi regne med, at ministeren vil være lige så uheldig, hvis det skulle ske fremover, som han ville være, hvis Schackenberg gods blev solgt til udlændinge?

Landbrugsministeren (Koføed):

Jeg kan svare hr. Karl Møller, at der i denne sag ikke sker nogen ny jordkoncentration. De ejendomme, der er tale om, har været drevet i mange år på samme måde, og der bliver ingen ændringer i driftsformen. Det er for så vidt svar på det andet spørgsmål.

Så kan jeg sige generelt: der kan opstilles mange hypotetiske tanker om, hvad der vil komme af situationer, og det er kun det, jeg har prøvet at få folk til at forstå. Det, jeg har skullet tage stilling til, er, om der i denne sag kan gives de fornødne dispensationer, og jeg har sammen med regeringen skønnet, at sagen har national interesse, og det er på den baggrund, man mener dispensationerne skal gives. Derfor synes jeg ikke, det kan give anledning til yderligere svar.

Hvad angår beskatningsforholdene, kan jeg sige, at kongehuset er underkastet særlige beskatningsforhold, og det må spørgeren også være klar over.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Undskyld, jeg beder om, at diskussionen på ministerpladserne bliver lidt mere afdæmpet, både hvad angår udtryk, der ville passe herfra, og udtryk, der ikke ville det.

4) Til *landbrugsministeren* af:

Karl Møller (DKP):

»Hvor mange dispensationer til oprettelse af andelslandbrug er der søgt i de sidste fem